

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

således at de får mulighed for at spille flere forestillinger pr. sæson end tidligere.

Medens børne- og ungdomsteatrene og de opsøgende teatre kun i begrænset omfang har økonomiske fordele af abonnementsordninger, har den storkøbenhavnske abonnementsordning medvirket til en stabilisering af økonomien for de faste teatre i området.

Publikumsorganisationen Arte har allerede i abonnementsordningens første sæson (1971-72) haft et samlet abonnements salg på 4,65 mill. kr., og det har vist sig, at abonnementsstilbuddene har trukket mange nye teatergængere til. En mindre undersøgelse har således vist, at 51 pct af abonnenterne ikke før jævnlgt har gået i teatret.

Ordnningen har virket til både publikums og teatrenes tilfredshed, og jeg har derfor forhandlet med Amtsrådsforeningen om muligheden for at skabe en landsomfattende abonnementsordning.

Amtsrådsforeningen har tilsluttet sig, at der for hele landet indføres et ensartet abonnementsystem, således at udgifterne til nedsættelse af billetpriserne og til administration deles lige mellem stat og amtskommuner.

Abonnementsordningerne administreres af publikumsorganisationer, som godkendes af amtsrådene. I de fleste tilfælde vil de bestående teaterforeninger, hvis virksomhed har været af afgørende betydning for teaterlivet i provinsen, opfylde de betingelser, der stilles.

Hvis teatrene skal kunne klare det stadig stigende omkostningsniveau, må det ske ved højere beløgningsprocent, idet det har vist sig umuligt at forhøje billetpriserne i takt med prisstigningerne. Allerede nugældende priser på 30-40 kr. pr. billet er for stor en belastning for mange, og jeg må derfor anse det for en god udvej, at man fremfor at søge de direkte tilskud øget vælger at hjælpe teatrene til at opnå et større publikumsbesøg og dermed forøgede indtægter.

Jeg er klar over, at tidspunktet er vanskeligt for forslaget, som øger statens udgiftsbyrde.

Imidlertid må de her fremlagte forslag anses for så væsentlige for dansk teaterliv, at de bør søges gennemført, og en betydelig del af udgifterne ved forslaget vil derfor blive

dækket mod besparelser andetsteds på kulturministeriets samlede budget.

Lovforslaget omfatter endvidere en væsentlig rekonstruktion af teaterrådet.

Det nuværende råd består af 30-35 medlemmer, hvoraf et forretningsudvalg på 7 medlemmer på det samlede råds vegne behandler sager af ikke principiel karakter.

Teaterrådet har selv følt, at rådet er for stort, og at arbejdet i nogen grad er blevet hæmmet af, at repræsentanterne for de faglige organisationer efter sagens natur har følt sig nødsaget til i særlig grad at varetage deres egen organisations interesser.

Teaterrådet foreslås nu omdannet til et rådgivende tremandsudvalg.

Ministeren udpeger rådets formand, medens de 2 øvrige medlemmer udpeges efter indstilling fra henholdsvis repræsentantskabet og statens musikråd. Medlemmerne vælges for en periode af 3 år, og de kan ikke umiddelbart genvælges. Vigtigt er det, at det i den nye lovbestemmelse fastsættes, at medlemmerne i funktionsperioden ikke må være tilknyttet noget teater eller beklæde teaterfaglige tillidsposter.

Til at følge teaterrådets virksomhed nedsættes et repræsentantskab, som jeg formoder vil få nogenlunde samme repræsentation og omfang som det nuværende teaterråd.

Det har selvfølgelig været af afgørende betydning for mig, at teaterrådet selv har peget på ønskeligheden af en rekonstruktion af rådet, og jeg tror, at den løsning, der nu lægges frem, på mange måder vil kunne forbedre arbejdsvilkårene for teaterrådet.

Med de forslag, det nu fremlagte lovforslag indeholder, mener jeg ikke, at alle problemer er løst for teatrene, men at der er sket så væsentlige fremskridt, at det vil være rimeligt at fastsætte, at næste ordinære revision af loven skal ske, ikke i 1973-74, men senest i folketingsåret 1975-76.

Der er i det nu fremlagte lovforslag 2 væsentlige ting, som ikke er medtaget, nemlig en inkorporering af det kgl. teater i teaterloven og en forbedret støtteordning for dramatikere.

Jeg føler mig overbevist om, at man ikke bør opretholde adskillelsen mellem det kgl. teater og det øvrige teaterliv. Der finder et stadig udvidet samarbejde sted mellem det